

LATİN ALFABEDEN ALGORİTMAYA BİR YOLCULUK: CHANCERY CURSİVE'ÜN BİÇİMSEL VE ÖĞRETİMSSEL EVRİMİ

A JOURNEY FROM ALPHABET TO ALGORITHM: THE FORMAL AND PEDAGOGICAL
EVOLUTION OF CHANCERY CURSİVE

Doç.Dr.Öğr.Üyesi Serdar Kipdemir

Mudanya Üniversitesi Sanat ve Sosyal Bilimler Fakültesi, Bursa.

serdar.kipdemir@mudanya.edu.tr, 0539 945 47 38

ORCID NO:0000-0002-6969-6670

ÖZET

Bu bildiri, iletişim teknolojilerinin alfabenin maddi formundan algoritmanın soyut diline uzanan tarihsel dönüşümünü, Chancery Cursive yazısının beş yüzyılı aşan serüveni üzerinden incelemeyi amaçlamaktadır. Çalışmanın temel argümanı, bir yazı geleneğinin sürekliliğinin yalnızca estetik değerini korumasına değil, aynı zamanda değişen kültürel ve teknolojik bağlamlarda pedagojik araçlarını yeniden yorumlama ve bu araçlarla birlikte evrilme kapasitesine bağlı olduğudur. Bildiride izlenecek analitik çerçeve, bu dönüşümün üç kritik eşliğine odaklanmaktadır. İlk olarak, Rönesans'ın hümanist alfabe anlayışı içinde Ludovico degli Arrighi'nin *La Operina* (1522) adlı eseriyle somutlaşan ve yazı bilgisini sistematik biçimde standartlaştıran “kurucu” aşama ele alınacaktır. İkinci olarak, 20. yüzyılın modernleşme ve demokratikleşme sürecinde Edward Johnston ve Alfred Fairbank'ın çalışmalarıyla Chancery Cursive'ün disipline edilerek Formal Italic'e dönüştüğü ve kitlesel eğitim sistemlerine entegre edildiği “standartlaşma” aşaması analiz edilecektir. Son olarak, günümüzün dijital ve ağ-temelli iletişim ortamında, yazı geleneğinin pedagojik ilkelerini koruyarak dijital fontlar, çevrimiçi öğrenme platformları ve etkileşimli uygulamalar aracılığıyla algoritmik araçlarla yeniden üretildiği “yayılm” aşaması değerlendirilecektir. Disiplinlerarası bir perspektif ve tarihsel-analitik yöntemle şekillenen bu inceleme, yazının biçimsel (morfolojik) evrimi ile onun öğretilme biçimleri (pedagojik pratikler) arasındaki diyalektik ilişkiyi merkeze almaktadır. Arrighi'nin ahşap kalıplarından Fairbank'ın ölçülebilir diyagramlarına ve günümüzün yazılım arayüzlerine uzanan bu süreklilik, kültürel bir kodun her teknolojik kırılmada nasıl yeni ifade ve aktarım biçimleri ürettiğini göstermektedir. Sonuç olarak, Chancery Cursive'ün yolculuğunun iletişim tarihindeki dönüşümleri anlamak için güçlü bir merceğe sunduğu; “alfabeden algoritmaya” geçişin geleneğin sonu değil, kültürel süreklilik içinde onun yeniden doğuşuna imkân tanıyan bir zemin olduğu ortaya konulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Chancery Cursive, Yazı Tarihi, Biçimsel Evrim, Pedagojik Dönüşüm, Tipografik Standartlaşma, Dijital Kaligrafi, Algoritmik Yazı

ABSTRACT

This paper aims to examine the historical transformation of communication technologies—from the material form of the alphabet to the abstract language of the algorithm—through the more than five-century-long journey of Chancery Cursive. The central argument of the study is that the continuity of a writing tradition depends not only on preserving its aesthetic value, but also on its capacity to reinterpret its pedagogical tools within changing cultural and technological contexts and to evolve alongside those tools. The analytical framework to be followed in the paper focuses on three critical thresholds of this transformation. First, the “foundational” stage—embodied in Ludovico degli Arrighi's *La Operina* (1522) within the humanist understanding of the alphabet during the Renaissance—which systematically standardized writing knowledge, will be addressed. Second, the “standardization” stage—in which, during the 20th century processes of modernization and democratization, Chancery Cursive was disciplined and transformed into Formal Italic through the work of Edward Johnston and Alfred Fairbank, and integrated into mass education systems—will be analyzed. Finally, the “dissemination” stage—in which, within today's digital and network-based communication environment, the writing tradition is reproduced through algorithmic tools such as digital fonts, online learning platforms, and interactive applications while preserving its pedagogical principles—will be evaluated.

Shaped by an interdisciplinary perspective and a historical-analytical method, this inquiry centers on the dialectical relationship between the formal (morphological) evolution of writing and its modes of instruction (pedagogical practices). The continuity extending from Arrighi's woodblocks to Fairbank's measurable diagrams and contemporary software interfaces demonstrates how a cultural code generates new forms of expression and transmission at each technological rupture. In conclusion, it is revealed that the journey of Chancery Cursive provides a powerful lens for understanding transformations in the history of communication; and that the transition "from alphabet to algorithm" is not the end of tradition, but rather a ground that enables its rebirth within cultural continuity.

Keywords: Chancery Cursive, History of Writing, Formal Evolution, Pedagogical Transformation, Typographic Standardization, Digital Calligraphy, Algorithmic Writing.